

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIII. De cæremoniis Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

exemplo Apostolorum, qui in Samariam profecti sunt, ut eos confirmaret, quos Philippus baptizauerat. Et praeterea causam reddit, cur id voluerit Dominus proprium esse Episcoporum; quia id requirebat honor summi sacerdotij. Nam ut paulo post ipse id magis explicat, necesse est in singulis Ecclesiis esse unum Episcopum, ne si multi sint pares, & non ad unum summa referatur, schismata fiant: hinc igitur Dominus voluit quaedam esse propria Episcoporum, ut inde eorum eminentia supra ceteros, apparet. Illud autem (*non ob legum necessitatem*) non refertur ad legem ministrandi Confirmationem, sed ad legem consequendam salutis: significat enim Hieronymus non esse necessarium ad salutem absolute, ut quis ab Episcopo confirmetur, nam etiam sine tali Confirmatione per solum Baptisma saluari potest. Unde continuo subiungit, explicans quod dixerat: *Non ob legum necessitatem; alioqui lugendi essent, qui in vinculis a presbyteris vel diaconis baptizati ante moriuntur, quam ab Episcopis iniunguntur.* Quod si id non placeat dici potest, loqui Hieronymum de lege, quae sumatur ex natura rei, ut sensus sit; id esse tributum solis Episcopis, non ob legis necessitatem, id est, non quod id necessarium requirat natura rei, quasi aliter fieri non posset; sed quia voluit Dominus hac re honorare Episcopalem dignitatem.

SEPTIMUM argumentum. A multis iam annis in Germania nulli ferè Episcopi confirmant, sed suffraganei quidam, qui sunt fictitij Episcopi, & larvæ Episcoporum potius, quam Episcopi. RESPONDEO; Suffraganeos esse veros Episcopos, quia & Ordinationem habent, & iurisdictionem, licet careant possessione propriae Ecclesiae. Quocirca licet non possint extra suam Ecclesiam confirmare sua auctoritate, possunt tamen si ad id inuitentur a proprio Episcopo.

CAPVT XIII.

De caeremoniis Confirmationis.

DUPLICES sunt caeremoniae in hoc Sacramento. Primum enim multae caeremoniae adhibentur in consecratione Chriftatis feria V. in Coena Domini. DEINDE quaedam etiam adhibentur in ipsa collatione huius Sacramenti

ACTE

Ac ut à PRIMO genere incipiámus, tractant de ritu consecrationis omnes qui scribunt de diuinis officiis, cap. de feria V. in Cœna Domini, vt Isidorus, Alcuinus, Amalarius, Rabanus, Rupertus, & alij.

Fiunt autem quatuor cæremonia. PRIMO benedictiones olei, & balsami per orationes: & hoc reprehendi non potest, cum Apostolus, 1. Tim. 4. dicat omnia sanctificari per verbum Dei, & orationem.

SECUNDO, fiunt etiam benedictiones olei, & balsami per signum crucis: ac ne id quidem reprehendi potest, cum sine hoc signo nihil consecrari possit, vt testatur omnes ferè Patres, precipuè Chrysostomus homil. 55. in Matth. & in lib. quod Christus sit Deus; & Augustinus tract. 118. in Ioannem, & sermone de tempore, capite 3.

TERTIO,halat Episcopus aliquoties super ampullã Chris-matis Et quidem hæc cæremonia ridicula, & magica videtur hæreticis: nam id apertè scribit Kemnitius pag. 285. & Caluinus ad hanc cæremoniam respexit, cum ait lib. 4. Instit. cap. 19. f. 10 Chrisma fœtido anhelitu inquinari: tamen & antiquissima est cum eius meminerint auctores citati, Amalarius, & alij, & præterea ab exemplo Domini sumpta, qui in Apostolos insufflauit Ioan. 20. vt ea cæremonia demonstraret, Spiritũ sanctum in eos descendere. Et sanè cum vult Ecclesia descensum sancti Spiritus designare ad aliquid sanctificandum; quo meliori signo vti potest, quam eo, quo Christus ipse ad rem eandem designandã vti voluit? Quòd si magica est hæc cæremonia, Christi Magiã doctorem faciemus, quod est impium, & blasphemum Neque magica dici potest vlla cæremonia, nisi cum effectus mirabilis expectatur à Diabolo, cum quo fœdus ineunt Magi: nos autem effectum à Diabolo nullum expectamus, sed à solo Deo, à quo id per orationes petimus, vt sæpe dictum est.

QUARTA cæremonia est, quòd Chrisma iam consecratum, salutatur ab Episcopo, & Presbyteris, his verbis. *Aue S. Chrisma.* atq; hanc cæremoniam idololatricam esse dicunt aduersarij. Tilmannus Heshusius libro de erroribus Pontific. tit. 22. au. 26. *Chrisma*, inquit, *tantum non adorandum: Siquid hæc verba dici iubent, Aue S. Chrisma.* Reprehendit etiã hanc cæremoniam Kemnit, pag. 289. & Caluinus l. 4. Instit. c. 19. f. 11 sed ineptè in primis ad idololatriam hoc referunt, cum aliud sit salu-

fit salutare, aliud adorare: alioqui etiam Dominus, qui Mart-
 ylt. dixit mulieribus; *Auete*, eas adorasse diceretur. Adhibetur
 quidem Chrismati consecrato reuerentia, quia est res sacra, &
 vim habet vt Dei instrumentum sanctificandi: sed non ado-
 ratur vt Deus, alioqui etiam Hebræi idololatræ fuissent, qui
 arcam Domini ligneam adorabant; idque faciebant Propheta
 monente Psal. 98. *Adorate scabellum pedum eius, quoniã san-
 ctum est.* DICES, ridiculum videtur salutare rem inanimã. RE-
 SPONDEO, id esse vsitatissimum, in signum gratulationis etiã
 res inanimas salutare, ac si viuerent & sentirent. Ita Nazianze-
 nus oratione ad CL. Patres cùm Episcopatu se abdicaret, *vale-
 dicit cathedræ, templo, psalmodiæ, aliisque id genus rebus*
 Hieronymus in epist. de obitu Paulæ, describit salutationem.
 quam B. Paula ad Bethlehem habuit, cùm eam primùm vidit,
 Immo & Æneas apud Virgilium in 7. Æneidos Italiã salu-
 tat, cùm eam primùm ingreditur. Suntque eiusmodi exempla
 planè infinita.

IAM verò in ipsa Confirmatione præter cæremoniam essen-
 tialem vngendi, & signandi frontem cruce, adhibentur etiam
 aliæ octo cæremoniæ. PRIMA, vt Suceptor adsit, sicut in Ba-
 ptismo, qui confirmandum offerat Episcopo. Estq; hæc cære-
 monia antiquissima, vt patet ex decretis antiquorum Pontifi-
 cum, & Conciliorum, quæ citantur à Gratiano 30. quæ 1. can.
 Si quis. & can. de his. & quæst. 4. can. Si quis ex vno. & de con-
 secr. dist. 4. can. In Catechismo.

SECUNDA, vt variæ preces dicantur super confirmandos, &
 quidem cum manus impositione; quem ritum solùm aduer-
 sarij non reprehendunt.

TERTIA, vt confirmato pax detur ab Episcopo, in signũ
 acceptæ gratiæ Spiritus sancti, cuius effectus est pax.

QUARTA, vt confirmatum Episcopus manu leuiter cedat,
 vt is intelligat se contra ignominiam, & verbera pro Christo
 ferenda, patientia præcipuè armandum.

QUINTA, vt fascia ligetur frons, tum ne Chrisma facile de-
 fluat, tum vt significet, acceptam gratiam diligenter conser-
 uandam, iuxta illud, 1. Ioan. 2. *Vnctionem, quam accepistis ma-
 neat in vobis.* Sed in hac re seruanda est Ecclesiæ consuetu-
 do: alicubi enim ad septē dies frontis fascia conseruatur, alicu-
 bi ad tres, alicubi cõtinuò abluitur, & exiccatur Chrisma a sa-
 cerdotibus, vt fascia opus non sit.

SEXTA

SEXTA, vt ad septem dies, non lauetur caput, seu frons. Cuius cæremoniæ meminit Hugo libro 2. de Sacramentis par. 7. capite 6. Tertullianus libro de Baptismo scribit à die Baptismi per totam hebdomadam Christianos lauacro abstinere solitos: quod quidem faciebant non tantum ob Baptismum, sed etiam, & fortasè, præcipuè ob Chrisma, quod eodem die dari solebat.

SEPTIMA, vt in Sabbatho Paschæ, & Pentecostes detur Confirmatio, quia videlicet iis diebus dari debet Baptismus, vt supra diximus. Hoc tamen tempore, quia vt plurimum non datur simul hæc Sacramenta, laudabilis est consuetudo multorum Episcoporum, vt in festis Pentecostes præcipuè confirmant, quia nimirum in eo festo data est prima Confirmatio à Deo sanctis Apostolis.

OCTAUA, vt à ieiunis detur, & accipiatur Confirmatio, de qua re exstant canones Conciliorum, apud Gratianum de consecrat. distinct. 5. can. Vt Ieiuni. & can. Vt Episcopi.

Ad hæc omnia Kemnitiuſ addit pag. 323. mirum esse cur Pontificij malint has suas cæremonias, quam examen puerorum, professionem fidei, & adhortationem, ac tragicè querunt, à nobis ista omnia reiici, nec pati nos velle, vllam emendationem.

SED sunt ista omnia verba ociosa. Nos enim nihil horum reiicimus, sed volumus omnia fieri suo loco, & tempore; nec patimur nobis eripi Sacramentum à Christo institutum, & cæremonias à Patribus traditas prætextu examinis puerilis. Ac de Sacramento Confirmationis satis dictum est.

